

Негде почетком деведесетих пожалио се Србин комшији Албанцу на Косову зашто сваког дана напаса своје овце на његовој ливади и зна ли он да је то његово прадедовско власништво. Албанац, мртав хладан, још уз циничан осмех, одговори: знам ја да је та ливада теби остала још од прадедова, али долазе нека нова времена и нова правила. А која комшија? Е сада важи правило: чије је стадо, тога је и ливада, а ти покушај да то промениш. Неће ти успети. Тако и би. Дошао „Милосрдни анђео“ отерао, а можда и убио Србина, а Албанац не само да је наставио да напаса своје овце на комшијској ливади него се можда и уселио у његову кућу.

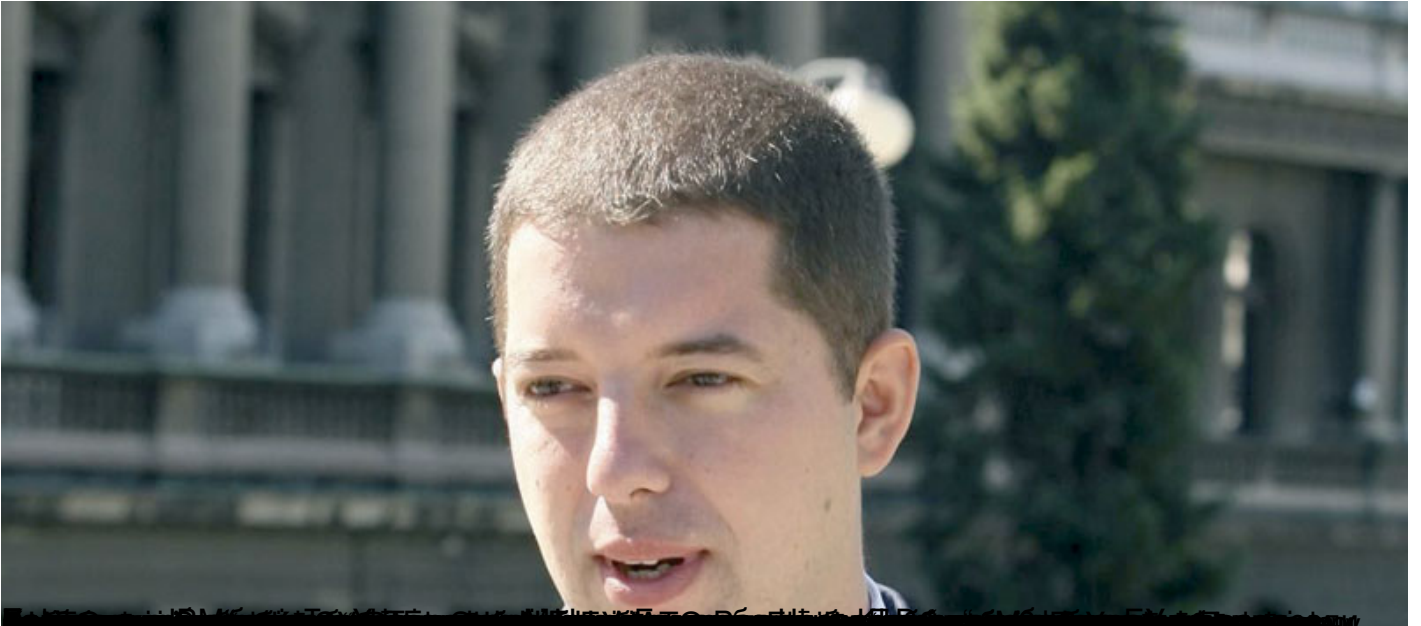
Зашто ово испричах? Подсети ме на ту причу директор Канцеларије за КиМ, млађани Марко Ђурић, изјавом која би могла ући и у антологију „бисера“ новије српске политике. Реагујући на провокативну изјаву "косовског министра евроинтеграција" Чолакуа да се, према договорима постигнутим у Бриселу, српско признање Косова подразумева и да ће Србија у одређеном времену бити спремна да призна нормално функционисање државе Косово као услов за пријем у ЕУ, господин Ђурић љутито му узврати да се албанским политичарима „стално привиђа признање независности Косова од стране Србије“, али да се то никада, ама баш никада, неће десити.

Мантра за мантром. Колико ли их само измислише наши политичари, а и лако их се одрекоше увиђајући ваљда сву њихову бесмисленост. Пронађоше на мапи света некаква Оланска острва, Тирол, Хонгконг, две Немачке, затим и Косово и Трибунал, и ЕУ и Косово, и Русија и Косово, мање од независности више од аутономије, све само не столица у УН. Још само да чујемо и НАТО и Косово, ко зна. Али врхунац у одбрани Косова и заштите територијалног интегритета и суверенитета Србије ево најновијег и најјачег нашег адута: „Чак и чобани у најудаљенијим селима на Косову знају да се то (независност Косова) неће десити“.

Чобани и овце

Пише: Радоман Јовић
уторак, 21 април 2015 18:21

Чобани и овце

Пише: Радоман Јовић
уторак, 21 април 2015 18:21
